

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς : Δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορῆν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ τῷ ΒΙΛΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ποῦ ἄγει ἡ ὑπερμετρος φιλαρέσκεια.— Ἡ Γυνὴ (ὑπὸ κ. Ἰουλιέτης Ἀδάμ). — Προφυλάξωμεν τὰ κρίνα. — Ὁ σύζυγος—τὰ τέκνα (ὑπὸ κ. Ζαχαρούλας Λαμνῆ). — Ἐλληνοδιδάσκαλος Δ'. τμήματος καὶ διευθύντρια Β'. δημοτικῆς Σχολῆς (ὑπὸ Κ.). — Αἱ γυναῖκες ἐν Βαρσοβίᾳ (ὑπὸ Υ. Σ.). — Γυναικεῖος κόσμος. — Ἐβδομαδιαῖον δελτίον. — Ποικίλα. — Ἐξετάσεις. — Θέατρον. — Ἀλληλογραφία. — Νόστιμα. — Συμβουλὴ. — Συνταγὴ. — Ἐπιφυλλίς.

ΠΟΥ ἈΓΕΙ Ἡ ΥΠΕΡΜΕΤΡΟΣ ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑ;

Ἐπεσχέθημεν νὰ παραθέσωμεν τῇ ἀναγνώστρῃ ἡμῶν εἰκόνα ματαιᾶς γυναικός, οὐχὶ βεβαίως διότι αἰσθανόμεθα εὐχαρίστησιν ἀπαριθμοῦσαι τὰ ἐλαττώματα, εἰς ἃ ἡ γυνὴ ὑπόκειται, ἀλλ' οὔτε ἵνα ξηρὸς ἀπεικονίσωμεν τύπους καὶ χαρακτηριστάς. Ἐποβαλλόμεθα εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρουσιάσωμεν ταῖς ἀναγνώστριάς ἡμῶν ἀτοπτρὸν ἠθικῶν ἀσχημιῶν, ἵνα μελετῶσαι καὶ ἀναγνωρίζουσαι ἐν αὐτῇ ἰδίους τινὰς χαρακτηρισμούς, προσπαθῶμεν νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν δυσἀρεστον ταυτῆν ὁμοιότητα, καὶ διορθῶμεν τάσεις τινὰς, αἵτινες, προϊόντος τοῦ χρόνου, μεταβαλλόμεναι εἰς κακίας κυριεύουσιν ἡμᾶς καταστρέφουσαι τὴν εὐδαιμονίαν μας.

Ἐμελετήσατέ ποτε, φίλη ἀναγνώστρια, ὑπὸ πόσας καὶ οἷας μορφὰς παρίσταται ἡ ματαιότης; ἐξετάσωμεν αὐτὴν ὑπὸ τὰς δύο συνηθεστέραις τοιαύτας, τὴν οὕτως εἰπεῖν, τοπικὴν, ἣτις εἶναι περμεφερὴς πρὸς τὴν ἀθῆσιν παραφρόνων τινῶν, οἵτινες καθ' ὅλα τὰ φαινόμενά εἰσι λογικοὶ πλὴν σημείου τινός ὀρισμένου, δι' οὗ ἡ παραφροσύνη αὐτῶν ἐκδηλοῦται, καὶ τὴν κατακλύζουσαν τὸν ἐγκέφαλον ἡμῶν καὶ ἀποπνίγουσαν πᾶν ἐν ἡμῖν εὐγενὲς καὶ καλὸν αἶσθημα. Καὶ ἐκεῖνη μὲν καθίστησιν ἡμᾶς γελοίας χωρὶς νὰ εἶναι καὶ ἐπικίνδυνος· διότι ὑπ' αὐτῆς κυριεύονται αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, αἱ νομίζουσαι καὶ πεποιθήσιν ἔχουσαι, ὅτι κατὰ τοῦτο ἢ ἐκείνου ὑπερτεροῦσι τῶν ἄλλων, ἐναδύρονται καὶ χαίρουσιν ἐπὶ τῇ ὑπεροχῇ τῶν ταύτης, τοῦ κακοῦ περιοριζομένου εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἄλλων γελωτοποιήσιν αὐτῶν. Ἐπικίνδυνος ὅμως καὶ καταστρεπτικὴ ματαιότης εἶναι ἐκεῖνη, ἣτις πᾶν εὐγενὲς καὶ ὠραῖον αἶ-

σθημα καταπνίγουσα, τὸν νοῦν δὲ καὶ τὸ πνεῦμα διαστρέφουσα, φρικώδη συνεπάγεται πάντοτε ἀποτελέσματα.

Αὕτη γεννᾶται πάντοτε ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς τοῦ ἀρέσκειν ἐπιθυμίας, ἣτις καταστρέφει ἐν τῇ γυναικί πᾶν αἶσθημα τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀγάπης, ἵνα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἐν μόνον ἐπικρατήσῃ, ἐν μόνον δεσπόσῃ· τὸ αἶσθημα τοῦ εἰς πάντας καὶ διὰ παντός τρόπου ἀρέσκειν, τοῦ παρὰ πάντων θεοποιεῖσθαι καὶ θαυμάζεσθαι. Ἐν τῇ μέτῃ δὲ τῶν ἐπιπολαίων τούτων θριάμβων, ἡ καρδία αὐτῆς ἀτροφεῖ, ὁ ἐγωϊσμός ἀντικαθίστησι τὴν στοργὴν καὶ ἡ γυνὴ ἀπόλλυσι τὸ εὐγενέστερον καὶ ὑψηλότερον αὐτῆς πλεονέκτημα· τὸ τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως· ἐπιδιώκουσα δὲ τοὺς ματαιούς καὶ ψευδεῖς θριάμβους, τὰς κολακείας καὶ ἐπιδοκιμασίας, παραγνωρίζει τὰ καθήκοντα αὐτῆς καὶ ποδοπατεῖ μετὰ σκληρότητος πᾶν αἶσθημα εὐγενὲς καὶ ὠραῖον.

Τὰ πάντα θυσιάζει αὕτη εἰς τὴν ποταπὴν ταύτην ματαιότητα· οὐδενὸς φείδεται καὶ οὐδὲν ἰσχύει εἰς τὸ νὰ πείσῃ αὐτὴν νὰ κρατηθῇ πρὶν ἢ ἐντελῶς καταπέσῃ· βέβηλον καὶ καταστρεπτικὴν χεῖρα βάλλει ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ συζύγου της, παραμελεῖ ἀπόνως καὶ ἀνηλεῶς τὴν οἰκιακὴν ἐστίαν, καταστρέφει τέλος τὴν εἰρήνην τῆς οἰκογενείας· καὶ ταῦτα ὅπως ἀρέσκει, ὅπως θαυμάζεται διὰ παντός τρόπου καὶ πάσης θυσίας. Δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ τὰς εἰλικρινεῖς ἐκεῖνας φίλας, αἵτινες μακρὰν τοῦ νὰ κολακεύωσι τὰς ἐλλείψεις ταύτας, προσπαθοῦσιν, εἰ δυνατόν, νὰ σώσωσιν αὐτήν. Ὡ!! εἶναι κακαὶ τὴν ζηλεύουσιν· ὁ σύζυγος, ὅστις βεβαίως δὲν δύναται νὰ θυμιάξῃ αὐτὴν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις, γίνεται μισητός· μέμφεται ἑαυτὴν, διότι ἐνυμφεθῆ ἀνδρα, ὅστις τυφλόττει πρὸ τῶν θελγήτρων καὶ τοῦ κάλλους της. Τὰ τέκνα της καθιστῶσι τὴν ἡλικίαν αὐτῆς καταφανῆ. Ἀποφεύγει λοιπὸν σύζυγον, τέκνα, φίλας, ἵνα ῥιφθῇ ἀνεῦ συγκρατήσεως καὶ ἰκανοποίησιν τὸν κόσμον ἐκεῖνον, ἐν ᾧ θυμιάζεται μὲν, ἀλλὰ καὶ διὰ παντός θάπτει τὴν ἀληθῆ αὐτῆς εὐδαιμονίαν. Τί δὲ ὁ κόσμος οὗτος ἢ μᾶλλον ἡ ματαιότης δίδει αὐτῇ εἰς ἀντάλλαγμα; Μαραίνει προῶρος τὴν νεότητα της διὰ τῶν τεχνητῶν ἐκείνων μέσων, δι' ὧν προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὸ

κάλλος της. Η διάνοια αυτής εξασθενεί διά της αποκλειστικής ένασχολήσεως αυτής, εις πᾶν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἑνδυμασίαν καὶ σωματικὴν αὐτῆς κομψότητα ἀδυνατεῖ νὰ λάβῃ μέρος εἰς οἰκονομικὰ συζητήσια, μὴ ἀφορώσαν εἰς τὰ πολυειδή καὶ πολυποίκιλα ῥάκη, δι' ὧν προκαλεῖ τὰ βλήματα ἐκεῖνα, ἄτινα μεθύσκουσιν αὐτήν. Τέλος λησμονεῖ τὰ πάντα μέχρι τῆς ἡλικίας τῆς αὐτῆς ἀκόμη, ἥτις ἀνεπαίσθητος ἐν τῇ παραζάλῃ τῆς ματαιότητος παρέρχεται, παρακολουθουμένη πάντοτε ὑπὸ τρομεροῦ γήρατος.

Μάτην διαμαρτυρεῖται κατὰ τῶν προῶρων ῥυτίδων, μάτην προσπαθεῖ νὰ προσκολληθῆ ἐπὶ μικρὸν ἔτι εἰς τὴν ταχέσι βήμασιν ἀπερχομένη νεότητα· οὐδεὶς πλέον τὴν πλησιάζει, διότι οὐδενὸς τὴν ἀγάπην προσεκήσαστο· οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οὐς ἐκ ματαιῆς φιλαρεσκείας εἶχε προσδέσει εἰς τὸ θριαμβευτικὸν τῆς νεότητος αὐτῆς ἄρμα πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς ματαιοδοξίας τῆς, ἀποστρέφονται καὶ περιφρονοῦσιν αὐτήν. Διότι ἐν αὐτῇ ἡγάπων φυσικά τινα θέλγητρα, ἄτινα ὁ χρόνος ἐμάρανεν· οὐδὲν τῆ μένει πλέον, ἀφοῦ οἱ πλησιάσαντες αὐτὴν γνωρίζουσι καλῶς, ὅτι οὐδέποτε αὐτῇ ἔσχε καρδίαν. Ὁ σύζυγός τῆς, ἐὰν ζῆ μετ' αὐτῆς ἔτι, τὴν ἀποστρέφεται· τὰ τέκνα τῆς τὴν καταφρονοῦσιν, ἢ κοινονία τὴν δακτυλοδεικτεῖ μετ' ἐμπαικτικῶν μειδιημάτων.

Ἡ ματαιότης παρακολουθεῖ αὐτὴν καὶ εἰς τὸ γήρας αὐτὸ ἔτι. Θὰ τὴν ἴδῃτε περιφερομένην ἀνά τὰς πλατείας καὶ τὰς τριόδους μετ' ἑαυτὴν ἐψυμθιωμένην, μετ' ἑαυτῆς καὶ ἐρυθρὰς ταινίας ἐπὶ τοῦ πῆλου καὶ τῶν φορεμάτων, φιλοδωροῦσαν ὑμᾶς διὰ μορφασμῶν, ἀντὶ μειδιημάτων.

Ἡ μεταμέλεια, ὁ φθόνος, ἡ ὀργὴ ἀποσκληρύνουσι τὸν χαρακτῆρα τῆς· ἀπὸ ἐλαφρῶς καὶ ματαιῆς γίνεται κακὴ. Ἡ κακολογία καὶ ἡ συκοφαντία εἶναι ἡ μόνη εὐχάριστος αὐτῆς ένασχολήσις· σπείρει τὸ κακὸν καὶ τὰς ἔριδας, ὅπου βλέπει τὴν εὐτυχίαν.

Ἰδοῦ, φίλη ἀναγνώστρια, πῶς ἄγει ἡ ὑπερβολικὴ φιλαρεσκεία. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ ὅτι ἡ κοινονία μεγάλως ἐνέχεται εἰς τὴν ἐκρυθμον ταύτην κατάστασιν, ἐνθαρρύνουσα διὰ τῶν ἐπιδοκιμασιῶν τῆς τὰς κακὰς κλίσεις, καὶ διαστρέφουσα τὰ εὐγενέστερα τῶν αἰσθημάτων.

Ἡ ΓΥΝΗ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν ἐξάγεται, ὅτι εἰς καλῶς ὀργανισμένην κοινωνίαν ὑπάρχουσι λειτουργίαι ἀνδρικές καὶ λειτουργίαι γυναικείαι, προστίθῃ δὲ ὅτι αἱ τελευταῖαι αὗται κατ' οὐδὲν ὑπολείπονται τῶν πρώτων.

Λέγουσα λειτουργίας συμπεριλαμβάνω ἐν αὐταῖς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐπαγγέλματα, τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν. Θέλετε παραδείγματα τινὰ; Ὑπάρχουσιν ἐπαγγέλματα προωρισμένα ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς γυναῖκας, ὅπως τοιαῦτα ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἄνδρας. Ὡστε τὰ ἀπαιτῶντα ὑπεροχὴν μουϊκῆς δυνάμεως ἐπαγγέλματα ὡς τὸ τοῦ κτίστου, τοῦ ξυλουργοῦ, τοῦ κλειθροποιοῦ ἀρμόζουσιν ἀναντιρρήτως εἰς τοὺς ἄνδρας· ἐνῶ τὰ ἀπαιτῶντα καλλιαισθησίαν, λεπτότητα, ἐπιτηδεύ-

τητα, ὡς τὸ τῆς ῥαπτικῆς, τοῦ μικροεμπορίου, τῆς μουσικῆς, τῆς ἀνομοειδίας καὶ πλείστα ἄλλα γυναικοποιούμενα διὰ τῶν νέων μηχανῶν, ἀνάγονται βεβαίως εἰς τὰς γυναῖκας.

Ἐὰν μεταβῶ ἀπὸ τὰ ἐπαγγέλματα εἰς γενικωτέρας λειτουργίας, ἢ παρ' αὐταῖς κατὰ τάξιν τῆς γυναικὸς ἀποβαίνει εὐκολωτέρα.

Ἐν τῇ ἀνατροπῇ π. χ. ἡ δρᾶσις τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἐντελῶς ὁμοίᾳ μετ' αὐτὴν τοῦ ἀνδρός; Ἡ ἠθικὴ μόρφωσις δὲν εἶναι ἀνατεθειμένη κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν γυναῖκα ἢ τῆς πρώτης ἡλικίας δὲν ἀνήκει αὐτῇ ἀποκλειστικῶς; καὶ τέλος δὲν ἀρμόζει μᾶλλον εἰς καθηγητάς γυναικίας νὰ ἐκπαιδεύωσι καὶ μορφώωσι τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἢ εἰς ἄνδρας;

Μισογύνοι τινες, ἀναπτύσσοντες θεωρίας ἀποδεκτὰς γενομένης παρὰ τινῶν μωρῶν, ἀξιοῦσιν ὅτι ἡ αἰδῶς εἶναι ἀρετὴ ἀνδρική!!! ἦν παρὰ τοῦ ἀνδρός ἡ γυνὴ διδάσκεται ὡς τὰς λοιπὰς ἀρετάς. Ἵνα λοιπὸν οἱ εὐφρεῖς οὗτοι κύριοι διδάξωσι τὴν συστολὴν καὶ εὐσχημοσύνην εἰς τὰς γυναῖκας τῶν ἀντι-καθιστῶσι σήμερον τὴν μαῖαν διὰ τοῦ ἱατροῦ; Ἀλλὰ, λέγουσιν, εἶναι ἀνάγκη ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουσι γυναικίαι ἱατροὶ κτλ. Καὶ διατὶ αἱ μαῖαι νὰ λαμβάνωσι τόσον ἀτελεῖ μόρφωσιν; Τίς τὰς διδάσκει; τίς δέχεται αὐτάς; τίς ἐκάνονε τὰ τῆς ἐπιστήμης τῶν; Ὅχι οἱ ἄνδρες; καὶ μάλιστα οἱ ἱατροί; καὶ δὲν ἔθεσπίσθησαν τὰ κατ' αὐτάς κατὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀνδρῶν; Διατὶ τόσον πολεμοῦσι καὶ καταφέρονται κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς νοσοκομείοις. Ἡ φοβούνται τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς διανοητικῆς αὐτῆς ἰκανότητος; ὁ συναγωνισμὸς ἀποδεικνύει καὶ ἀπέδειξε τί ἐστὶ γυνὴ ἐπιστήμων.

Κατ' ἐμὲ ἡ γυνὴ κέκτηται πολὺ πλέον τοῦ ἀνδρός τὴν ἀπαιτούμενην εἰδικότητα εἰς τὴν χειρουργικὴν διὰ τῆς ταχειᾶς ἀντιλήψεως, τῆς λεπτοῦς ἐπαφῆς, γλυκύτητος ὕφους, συμπαθείας εἰς τοὺς τρόπους. Θέλουσιν οἱ ἱατροὶ τὴν γυναῖκα νοσοκόμην καὶ ἀδελφὴν τοῦ ἐλεύους, ἀλλὰ τὴν ἀποστρέφονται ὡς ἱατροὺν· εὐνόητον τοῦτο· ἄλλωστε ὁ καταλλήλος νὰ παρέχῃ περίθαλψιν καὶ φροντίδας εἶναι καταλλήλος νὰ διατάτῃ καὶ ταύτας. Παραδέχονται εἰς τὴν γυναῖκα τὰς εἰς τὰ αἰσθητά ἀναφερομένας λειτουργίας, ἐνῶ ἀποποιῶνται αὐταῖς τὴν ἀντιστάθμισιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, καθιστῶντες διὰ τοῦτου τὸ μὲν αἶσθημα εὐθεές, τὴν δὲ ἐπιστήμην τυφλὴν καὶ κωφὴν· ἐνῶ εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῇ καρδία εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ φῶτα εἰς τὸ αἶσθημα διὰ τῆς κατατάξεως τῆς ἐπιστήμονος ἱατροῦ γυναικὸς παρὰ τῷ ἐπιστήμονι ἱατρῷ ἀνδρί.

Γυνὴ ἱατρὸς καὶ μήτηρ συγχρόνως θέλει θεραπεύσει μεθοδικώτερον τὰ παιδιά καὶ θὰ ἐννοήσῃ καλλίτερον τὰς παθήσεις τῆς γυναικὸς ἢ ὁ ἀνὴρ· πρὸς αὐτὴν ἢ νεάνισ καὶ ἢ νεὰ γυνὴ δύνανται ἄνευ ἐνδοιασμῶν καὶ συστολῆς νὰ περιγράφωσι τὸ κακὸν, ὅ,τι οὐ κατατρήχονται καὶ ἀποκαλύψωσι τὰς μυστηριώδεις αὐτῶν νόσους.

Δὲν δύνανται βεβαίως ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ νὰ διεξιέλθω πάσας τὰς πρὸς τὰς γυναῖκας ἀρμόζουσας λειτουργίας· δύνανται ὅμως νὰ διαβεβαιώσω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀληθῶς ὀργανικὴ λειτουργία, ἐν ἣ ἡ γυνὴ ἀδυνατεῖ νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τοῦ ἀνδρός, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ὁ κοινωνι-

κὸς ὀργανισμὸς ἀποτελούμενος ὑπὸ ἄρρενος καὶ θήλεος, ἀνάγκη ὅπως πάντα τὰ ὄργανα, τὰ ἔχοντα γενικὸν χαρακτῆρα, ἀποτελοῦνται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐνῶ τὰ εἰδικὰ ὄργανα ὡς αἱ τέχναι, τὰ ἐπαγγέλματα, ἀνήκουσιν εἰδικῶς ὅτε μὲν εἰς τὸ ἄρρην, ὅτε δὲ εἰς τὸ θῆλυ.

Οὕτω καὶ ἐν ταῖς διοικήσεσιν, ὠρισμένως εἶπειν, ἢ θέσις τοῦ ἀνδρός καὶ ἢ τῆς γυναικὸς; εἶναι σαφῶς ὠρισμένα. Ἐὰν λάθωμεν ὡς παραδειγμα τὸν δῆμον. Ὁ δῆμος ἔχει ἀνάγκη ἐνὸς δημάρχου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνατίθενται αἱ γνωσταὶ ἡμῖν λειτουργίαι. Παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ δημάρχου τοῦτου ὑπάρχει θέσις τῆς δημάρχου, ὅπως παρὰ τῷ πατρὶ ὑπάρχει θέσις διὰ τὴν μητέρα. Αἱ εἰς τὴν δημάρχον γυναῖκα ἀρμόζουσαι λειτουργίαι ἢ παραμελοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀνδρός ἢ κακῶς ἐκτελοῦνται. Τοιαῦτα εἶναι αἱ ἀναφερόμεναι ἐξ τε τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ὑγεινήν, εἰς τὰ θῆλη, εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, ὣν γυνὴ ὄφειλε πάντοτε νὰ προέτταται καὶ διευθύνῃ. Διότι μοι φαίνεται ὅτι σπανίως δημάρχος τις ἐπισκέπτεται σχολήν, ἢ ἐπιβλέπει καταλλήλως τὰ δημοτικὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ὑπὸ ἔποψιν ἰδίως ἠθῶν καὶ οἰκονομολογικῶς· δὲν ἐπισκέπτεται βεβαίως τὰς τροφάς τῶν ὄρφανῶν, αἴτινες ἀφίνοισι τὰ δυστυχῆ μικρὰ νὰ ἀποθάνωσι τῆς πείνης, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι μόνον 20 ἢ 25 φρ. λαμβάνουσι κατὰ μῆνα.

(Ἐπεταί συνέχεια)
Ἐν Παρίσις

Ἰουλιέττα Ἀδάμ.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΩΜΕΝ ΤΑ ΚΡΙΝΑ

Ὑπάρχουσιν ἄρα ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τῶν νεωτερισμῶν καὶ καινοφανειῶν νεάνιδες ἄγναι καὶ ἄθῳαι, ἐνόουσαι τὴν παιδικὴν αὐτῶν ἀθωότητα μετ' εὐφρά τινὰ πονηρίαν, ἀφελείας ὡς παιδιά, λεπτὰ δὲ καὶ ἐλαφρὰ ὡς μέλισσαι;

Βεβαίως ὑπάρχουσι τοιαῦτα νεάνιδες καὶ εἰς μέγαν μάλιστα ἀριθμὸν· αἱ ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐκνευριζόμεναι καὶ ἀπορφανίζόμεναι τοῦ γοήτρου τοῦτου εἰσὶν ὀλίγαι, διότι ἡ Ἑλλάς ὑπὲρ πᾶν ἄλλο κράτος ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ γεννᾷ πολλὰς λευκακάνθας, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἄθῳας καὶ ἄγνάς κόρας. Ἀδελφικῶς ἀνθίζουσιν αὐταῖ ὑπὸ τὸν γαλανὸν καὶ ἀνέφελον αὐτῆς οὐρανόν· καὶ ἡ μὲν λευκάκανθα εἶναι προῖον τοῦ εὐεργετικοῦ ἡμῶν κλίματος, ὅπως ἡ νεάνις εἶναι καὶ ἀποτελεῖ τὴν δόξαν τῶν ἠθῶν καὶ ἠθίμων ἡμῶν· εἶναι ἡ καλλίστη καὶ πλέον θαυμαστὴ ἐκδηλώσις τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀξιοπρεπείας· ἡ ἀληθὴς νεάνις εἶναι δημιουργημὰ ἄγνων τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς καὶ ἐθνικότητος, ἣν εὕρισκε τις εἰς πᾶσαν ἔντιμον οἰκογένειαν πλουσίαν ἢ πτωχὴν, ἀριστοκρατικὰ ἢ τοῦ λαοῦ.

Ἡ νεάνις εἶναι πλάσμα μυστηριώδες. Ὁ λευκὸς πέπλος, δι' οὗ οἱ ποιεῖται καὶ οἱ καλλιτέχναι ἀρέσκονται νὰ καλύπτωσι τὴν καλλονὴν αὐτῆς, καλύπτει μετὰ τοῦ σώματος καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῆς.

Τοὺς ἀθῳοὺς γέλωτάς τῆς, τὰ ἄσματα καὶ τὴν χαρὰν τῆς διαδέχεται αἰφνης ἀδικαιολόγητος μελαγχολία. Ἄγνοεὶ τί αἰσθάνεται, ἀλλ' ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ὅτε μὲν καταθυβίζεται εἰς βεβασμὸς ὡς τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων ἰσπόμενον λευκὸν πτηνὸν τὸ κατερχόμενον εἰς τὸν βυθὸν λίμνης

καὶ ἀναζητοῦν ὅ,τι δὲν εὕρισκε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ὅτε δὲ πετᾷ, πετᾷ εἰς τὸν αἰθέρα φθάνουσα διὰ τῶν λευκῶν τῆς ἀθωότητος αὐτῆς πτερύγων τὰ οὐράνια δώματα.

Ἡ νεάνις οὐ μόνον αἰσθάνεται τὸ ἰδανικόν, ἀλλὰ καὶ ζῆ ἐν αὐτῷ. Ὁ θάνατος δὲν τὴν πτοεῖ. Ἐὰν ὁ ἡρώϊσμος ἀπεσκορακίζετο ἐκ τῆς γῆς ταύτης, ἤθελε βεβαίως ζητήσῃ ἄσυλον ἐν τῇ παρθενῷ τῆς νεάνιδος καρδίᾳ.

Τὸ ἐνστικτον τοῦτο τῆς βεβασμῶδους αὐτῆς φύσεως, ἢ ἀνά τοὺς αἰθέρας καὶ τὰ σκότη ἄθῳα περιπλάνησις αὐτῆς ἀπομακρύνει καὶ προσυλάττει αὐτὴν ἀπὸ τὰ μυστηριώδη τῆς ζωῆς καὶ φύσεως δράματα. Ἐχει ἀμυδρὰν τινὰ συναίσθησιν προβληματικῶν τοῦ βίου περριπετειῶν, ἀλλ' ἀπέχει αὐτῆς ἢ πρὸς γνῶσιν τοῦ κακοῦ γεννωμένη περιεργεία.

Αἱ ματαιότητες τοῦ κόσμου, αἱ ἀντιζηλίαι, αἱ ἀπογοητεύσεις δύνανται νὰ διαφθείρωσι τὴν νεὰν γυναῖκα, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἀκηδία τῶν πολιτευομένων καὶ ἡ ἐλλειψὶς ὑγινοῦς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς μορφώσεως ὑποσκᾶπτουσι τὴν κοινωνικὴν εὐδαιμονίαν. Ἡ νεάνις ὅμως μένει ἄσθως ἄγνων καὶ εὐώδης, οὗ τὸ γλυκὺ ἄρωμα δύναται μετὰ τέρψεως καὶ ἡδονῆς νὰ εἰσπνεύσῃ καὶ αἰσθανθῇ ἀνὴρ μετ' ἑαυτὴν καὶ εὐγενῆ αἰσθητά, ἀλλ' οὐχὶ καὶ διεσθαρμένως.

Ἄλλ' εἶναι ἄρα ὄρθον καὶ λυσίτελές νὰ ἀφίνομεν τὴν νεάνιδα ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ἄθῳα καὶ γλυκειᾷ αὐτῆς πλάνῃ; ἢ ὀφείλομεν νὰ διαρρήξωμεν τὸν λευκὸν καὶ πλούσιον τοῦ ἰδανικοῦ πέπλου, ἵνα προστοιμᾶσωμεν αὐτὴν διὰ τὴν πάλην, ἣν ἐν τῷ πολυκυμάντῳ τοῦ βίου ἄγωνι ὀφείλει αὐτὴ νὰ παλαίῃ.

Ὁφείλομεν ἄρα, φέρουσαι ἀνά χεῖρας τὴν φωτοσκότεινον τῆς πραγματικότητος λυχνίαν, νὰ παρουσιάσωμεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς αὐτῆς τὴν τρομερὰν τοῦ βίου πραγματικότητα, ἀφρηνίζουσαι αὐτὴν ἐν μέσῳ τῶν τερπνῶν καὶ γελόντων τῆς ἀθῳάς νεότητος ὀνείρων; Ἡ πλειονοψηφία τῶν μητέρων καὶ παιδαγωγῶν λέγει, «Ὅχι».

Τὰ κοινωνικὰ ἔθιμα καὶ οἱ βοτανικοὶ νόμοι ἀνθίστανται εἰς τὴν ἐμβολίασιν τῶν κρίνων· ἅς ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἅς ἀφήτωμεν τὰ κρίνα, κρίνα, ἀρκούμεναι εἰς ἀποθαυμασμὸν τῆς λευκότητος αὐτῶν σεβόμεναι δὲ καὶ προσυλάττουσαι τὸ ἔδαφος, ἐν ᾗ ἀνοθοῦσιν.

Ἡ ἀθωότης κατ' οὐδὲν ἐμποδίζει τὴν τοῦ πνεύματος ἀνάπτυξιν. Τοῦναντίον, ὅσον τὸ πνεῦμα πλουτίζεται καὶ ἐξευγενίζεται, τόσον τὸ τῆς ἀξιοπρεπείας αἶσθημα ἀναπτύσσεται ἐν τῇ κόρῃ καὶ φύλαξ αὐτῆς ἀγρυπνος κατὰ πάντων τῶν περικυκλούντων αὐτὴν κινδύνων ἀποβαίνει.

Αἱ σχέσεις καὶ συναναστροφαὶ τῆς νεάνιδος ὡς καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἶναι αἱ δύο πηγαὶ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ κακοῦ, αἴτινες συμπληροῦσιν ἢ καταστρέφουσι τὸ ἔργον τῆς μητρός. Καὶ τὰς μὲν σχέσεις τῆς κόρης δύναται βεβαίως νὰ ρυθμίσῃ καὶ κανονίσῃ ἡ μήτηρ· τὰ πρὸς ἀνάγνωσιν ὅμως βιβλία αὐτῆς διαφεύγουσι πολλὰκις τὸν τε ἔλεγχον καὶ τὴν προσοχὴν τῆς.

Διὰ ταῦτα καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν ἡμῶν θεωροῦμεν, νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τὰς μητέρας τὴν ἀνάγκην κατάρτισεως βιβλιοθήκης διὰ τὰς νεαράς αὐτῶν θυγατέρας, ἵνα μὴ αὐταὶ ἀδιακρίτως ῥίπτωνται εἰς καταβρόχιθιν πασῶν ἐκεῖνων τῶν δηλητηριωδῶν δημοσιεύσεων, αἴτινες καταστρέφουσιν ἐν αὐ-

ταίς πᾶν σπέρμα ἡθικῆς ἀγνόητος, συνεπαγόμεναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν διαφθορὰν τῶν τε ἡθῶν καὶ εὐγενῶν αὐτῶν αἰσθημάτων.

Εἰς κατάρτισιν ὁμοῦ τοιαύτης βιβλιοθήκης, ἀνάγκη ὅπως ὑπάρχωσι κατάλληλα πρὸς ἀνάγνωσιν ἔργα, ἐν μεταφράσει τοῦλάχιστον, εἰ μὴ πρωτότυπα. Εἰς τοῦτο ἐπικαλούμεθα, χάριν τῆς ἀδελφείας ἡμῶν, τὴν συνδρομὴν τῶν λογίων δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων τῆς πόλεώς μας, ὡς καὶ τῶν εἰς τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένων Κυριῶν, παρακαλοῦσαι, ὅπως κατὰ τὰς ἕρας τῆς σχολῆς τῶν ἐπιδίδονται εἰς μεταφράσεις μυθιστορημάτων, τερπνῶν καὶ καταλλήλων, τῶν ὑπὲρ τῆς νεολογίας πρὸς τοῦτο ἀσχοληθέντων διασήμεων ζένων συγγραφέων, ὧν πῖνακx θέλομεν δημοσιεύσει προσεχῶς. Ὑποσχόμεθα δὲ αὐταῖς τὴν ἐνθερμον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» εἰς τοιαῦτα ἔργα ὑποστήριξιν καὶ τὴν διὰ παντός τρόπον διάδοσιν τῶν ἔργων αὐτῶν πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς πολυπληθεῖς Ἑλληνίδας ἀναγνωστρίας ἡμῶν.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ — ΤΑ ΤΕΚΝΑ.

[Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 14]

Ἐν τῇ ταχεῖα ταύτῃ εξετάσει τῶν καθήκοντων τῆς γυναικὸς δὲν πραγματεύομαι κατὰ βαθὸς τὸ μᾶλλον περιεπλεγμένον ἀντικείμενον, τὸ ποικιλώτερον, τὸ μᾶλλον ἐνδιάφερρον, ἕως δὲ καὶ τὸ σπουδαιότερον, δηλαδὴ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων. Τὸ μόνον ὅπερ ἐν τῷ περιορισμένῳ τούτῳ κύκλῳ, ἐν ᾧ ἀναγκαστικῶς ἐτοποθετήθη, δύναμαι νὰ πράξω, εἶνε νὰ εξετάσω τὸ ζήτημα πρακτικῶς, νὰ θέσω γενικὰς τινὰς ἀρχάς, ὧν τὴν ἀνακάλυψιν δὲν ἀποδίδω εἰς ἑμαυτὴν, ἀλλ' ἀς νομιζῶ ὅτι πρέπει νὰ ὑπεθυμίσω εἰς τὰς νεαρὰς μητέρας, αἵτινες διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ ἔργον τοῦτο, δὲν ἔχουσι συγχάκις ἄλλον βοηθὸν ἢ τὴν ἐξηκήμενην φιλοσοφίαν τῶν καὶ τὴν μεγάλην ἀπειρίαν.

Καὶ πρῶτον ἀντιστήτε, ὦ μητέρες! κατὰ τῆς ἰδέας πολλῶν φιλοσόφων, οἵτινες ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἡ γυνὴ εἶνε ἀνίκανος τοῦ σκέπτεσθαι, τὴν περιορίζουσι εἰς τὰ καθήκοντα τῆς παιδαγωγοῦ καὶ θεωροῦσιν αὐτὴν ἰκανὴν μόνον, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑγίειαν καὶ ὅπως βοηθῇ διὰ τῶν ὑλικῶν φροντιδῶν, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας· τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀδικία καὶ πλάνη.

Μόνη ἡ μητρικὴ στοργὴ κατέχει τοὺς θησαυροὺς τῆς ὑπομονῆς, τῆς πραότητος καὶ τῆς πειθοῦς, δι' ὧν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὰ πάντα ἐκ τοῦ πνεύματος, ἐκ τῆς καρδίας καὶ ἐκ τῆς νοημοσύνης τῶν τέκνων, οὐδέποτε δ' οὐδεμίαν ἐπίδρασιν, οὐδ' αὐτὴ τοῦ πατρὸς, δὲν θὰ ἴδύνατο νὰ ἦ καλλιτέρα, οὐδέ γονιμωτέρα εἰς λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ὅσον ἐκείνη, ἣν ἐξακεῖ ἡ μήτηρ Πατριτοῦμαι σήμερον παντός, ὅπερ ἄφορᾷ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἔργου τοῦ ἀνατεθειμένου εἰς τὴν μητέρα, δηλαδὴ τὰς μερίμνας, δι' ὧν πρέπει νὰ περιορισθῇ τὴν ἀεῖποτε ἀπειλουμένην ὑπαρξίν αὐτῶν τῶν τόσο ἀγαπητῶν καὶ τόσο ἀδυνάτων ὄντων. Ἐκάστη γυνὴ τῷ ὄντι μανθάνει ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ, εἰς τὰ πρῶτα μεριδιάματα καὶ τὰ πρῶτα δάκρυα τῶν πόνων τοῦ τέκνου τῆς, πῶς ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ τὰ μὲν καὶ νὰ πράξῃ τὰ δέ. Ἐξετάζω ἐνταῦθα τὴν γυναῖκα

ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν, καὶ διατεινόμεναι ὅτι αὕτη εἶναι ὁ ἄξων καὶ ἡ βᾶσις τῶν κοινωνιῶν.

Εἰς ἡμᾶς ἀντίκει ἡ τιμὴ νὰ μορφώσωμεν ἐντίμους καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας· διότι εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται τὸ καθήκον, νὰ ρίπτωμεν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ πνεύματι τοῦ παιδὸς τὴν καλὴν σποράν, ἥτις θὰ παραγάγῃ βραδύτερον τὰ ἄνθη καὶ τοὺς καρπούς τῆς σωφροσύνης, τῆς ἀκεραιότητος, τῆς δικαιοσύνης.

Ὡς περιεργὸς ἐρευνα θὰ ἐθεωρεῖτο ἐκεῖνη, ἥτις θὰ συνίστατο εἰς τὸ ν' ἀνατρέξῃ τις εἰς τοὺς χρόνους τῆς νεαρᾶς ἡλικίας ἐκεῖνων, ὧν ἡ θέσις εἶναι ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ μνήμῃ τῶν λαῶν διὰ σειρὰς εὐγενῶν πράξεων. Ἐκ προομιῶν εἶμαι βεβαία, ὅτι πάντες ἢ σχεδὸν πάντες εἶχον λάθει τὰς σωτηρίους ἐκείνας καὶ γλυκεῖας διδασκαλίας, αἵτινες, ἐξερχόμενα τοῦ ἀγαπητοῦ στόματος τῆς μητρὸς, χαράσσονται βαθέως ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ οὐδὲ ἐξερχονται ἐκεῖθεν.

Ἄς ζητήσωμεν τοῦναντίον ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖνων, οἵτινες φαίνονται ὅτι ἔλαβον ὡς ἔργον τὴν ἀπώλειαν τῶν ὁμοίων τῶν, οἵτινες φαίνονται ὅτι ἔχουσι τὸ κακὸν ὡς σκοπὸν τῶν πράξεόν των καὶ συγχάκις θ' ἀνακαλύψωμεν ὅλας τὰς ἀθλιότητας τῆς ἐγκαταλείψεως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας, ἣ τὰ ὀλέθρια παραδείγματα γονέων παραδεδομένων εἰς τὴν κακίαν.

Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων ἁκρῶν δὲν θὰ ἦτο περιεργὸν νὰ ζητήσῃ τις ν' ἀναλύσῃ τὴν ὑπαρξίν ἀχρηστῶν τινῶν ὄντων, ὧν ἡ χυδαίότης εἶνε ἡ ἀνεξάλειπτος σφραγίς. Ἄνικανοὶ νὰ διαπράξωσι τὸ ἀγαθὸν ὡς καὶ τὸ κακόν, διέρχονται τὸν βίον μὴ διεγείροντες, οὔτε τὴν ἀγάπην, οὔτε τὸ μῖσος, πληροῦντες τὸν κόσμον διὰ τὰς ἀπόδους προσωποποιότητός των, ἐκτιθέμεντες δημοσίᾳ τὴν ἀνόητον καὶ παιδαριώδη ματαιότητα, ἣν προσδίδει αὐτοῖς κληρονομικὴ τῆς περιουσίας. Τὰ ὄντα ταῦτα μοὶ ἐφάνησαν ἀεῖποτε, οὐ μόνον δυσάρεστα, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβῆ. Τοιοῦτοι εἶνε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ υἱοὶ τῶν κούφων ἐκεῖνων γυναικῶν, αἵτινες ἐστερημένοι κρίσεως, ἀνικανοὶ ν' ἀναλάβωσι καθήκον τι ὀλίγον δυσχερὲς καὶ νὰ τὸ ἐκπληρώσωσι μέχρι τέλους, δὲν θὰ ἴδύνατο νὰ διαπλάσωσι τὰ τέκνα των ἢ ὡς ἄχρηστα. ὡς αὐταί. (Ἐπεταί συνέχεια)

Ζαχαρούλα Μιχ. Λαμυῆ.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ Δ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Προσῆλθομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν λεγομένην σχολὴν, ἵνα συγκρίνωμεν τὰς εξετάσεις τῆς ἀντιστοιχοῦσης ἁ. τάξεως μετὰ τῆς ἑ. τοῦ πρωτύπου, εἰς ἣν ἐν τῇ β' δημοτικῇ τῶν θηλέων σχολῇ παρευρέθημεν. Καὶ ἐδῶ μὲν διδασκάλισσα γλυκεῖα καὶ εὐπροσήγορος ἡ διευθύντρια κ. Βάθη ἐξήταξε σαφῶς καὶ εὐμεθέδως τὰς μαθητείας αὐτῆς εἰς τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας κατὰ τὸ νέον σύστημα, ὡς καὶ τὸ τῆς γραμματικῆς διὰ σχηματισμοῦ προτάσεων γεγραμμένων ἐπὶ τοῦ μαύρου πίνακος καὶ ἀναλυομένων εὐχερέστατα συντακτικῶς τε καὶ γραμματικῶς ὑπὸ τῶν μαθητριῶν αὐτῆς, αἵτινες καὶ ῥήματα ἐσχημάτισαν κατὰ παραλλήλισμόν τῆς ἀρχαίας πρὸς τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν φανερῶς ὁμοῦ καὶ φροναρῶς ἐτέρωθεν ὁ τῆς συνοικίας

Νεαπόλεως τῆς ἁ. τάξεως ἐλληνοδιδάσκαλος, μεβλέμμα βλοσυρόν, με τρίχα ἀνωρθωμένας, με δῖον πελιδῆν καὶ μολις συγκρατῶν τοὺς γρόνθους αὐτοῦ, ὧν τὴν ἐνέργειαν ἀντικαθίστα διὰ τῶν φράσεων *εἰλα π' ἀράθεμά σε διάβολο, ὁ διάβολος γὰρ σὲ κέρη, βρε θεομαίχητη, θὰ μείνης βρε καὶ τοῦ χρόνου σὴν ἴδια τάξει, ἀναθεματισμένη!* καὶ τοῦτο διότι ὁ ταλαίπωρος μαθητὴς δὲν ἴδύνατο νὰ σχηματίσῃ ἀπροσκόπως καὶ μηχανικῶς τὰ διάφορα ἀνώμαλα ῥήματα καὶ ἀνώνομα ὀνόματα τῆς γραμματικῆς καὶ ἀποστήθισῃ ὡς παππαγάλος πάντα κανόνα ὑπάρχοντα καὶ μὴ εἰς τὴν γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἐννοεῖτε, φίλη ἀναγνώστρια, τὴν θέσιν τῶν δυστυχῶν ἐκεῖνων παιδιῶν, ὧν οἱ πόδες ἔτρεμον καὶ οἱ ὀδόντες συνεκρούοντο, μολις ἐπαρουσιάζοντο πρὸ τοῦ δασκάλου αὐτοῦ, οὔτινος ἢ ὅψις φρίκην τῇ ἀληθείᾳ ἐνεποίει. Ἴδου εἰς τίνων χεῖρας ἀνατίθεται ἡ μόρφωσις τῶν τέκνων μας, καὶ ἐκπλητόμεθα διότι οἱ υἱοὶ μας γίνονται ἀθυρόστομοι, βάρβαροι καὶ ἀθάδεις· ἐκπλητόμεθα διὰ τὰ δύστηνα ταῦτα πλάσματα ἀποβλακόνονται ἢ ἐξαγριούνται. Ὅκτω ἢ δέκα ἐτῶν φροντίδες καὶ μελέται ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ τρυφεροῦ αὐτοῦ ὄντος, ὅπερ πικρὰ καλεῖται, καταστρέφονται ἐντὸς ἐνός ἐτους συνεπαγόμεναι τὴν διαφθορὰν τοῦ τέκνου μας. Καὶ ἀναγκάζεται ὁ υἱὸς μας νὰ ψεύδεται πρὸς τὸν τύραννον αὐτὸν, ὅστις ὑπέρτερα τῶν δυνάμεων τοῦ μικροῦ παιδὸς ἀπαιτεῖ, καὶ ἀναγκάζεται νὰ μισῇ καὶ ἀποστρέφεται γράμματα καὶ σχολεῖον καὶ καταστρέφεται διὰ παντός τὸ μέλλον τῶν δυστήνων τούτων ὄντων, παρ' ὧν ἡ πατρίς καὶ ἡ κοινωνία τὰ πάντα προσδοκᾷ. Καθῆκον ἔχομεν καὶ ὑψίστην ὑποχρέωσιν ἡμῶν θεωροῦμεν, νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐν ὀνόματι τῶν δυστυχῶν τούτων ἀθῶν ὑπάρξων καὶ ὑψώσωμεν φωνὴν κατὰ τῆς καταστρεπτικῆς καὶ φθοροποιᾶς ταύτης καταστάσεως, ἐπικαλούμενοι τὴν σύντονον τῶν ἀρμόδιων μερίμων· ἀλλὰ τέλος πάντων εὐρισκόμεθα εἰς ἐποχὴν μεσαιωνικῆς τρομοκρατίας, ἵνα παρόμοιοι γιαντίσαροι ὑποσκάπτωσι τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὸ μέλλον τῶν τέκνων ἡμῶν;

Θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ κ. αὐτός, εἰς οὗ τὴν ἐξέτασιν ἀτυχῶς παρευρέθημεν, ἀποτελεῖ δυστυχὴ ἐξαίρεσιν μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν του, οὐχ ἦττον ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι σχολαστικὸν καὶ ἡ κρίσις τοῦ μαθητοῦ καταστρέφεται διὰ τῆς μονομεροῦς τῆς μνήμης ἐξασκήσεως, τιθεμένης ἐν παρέργῳ τῆς τε κρίσεως καὶ τοῦ θυμικοῦ, ὧν ἀνεῦ ὁ μαθητὴς εἰς νευρόσπαστον Holden μεταβάλλεται.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην παραδέχεται βεβαίως καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κ. δάσκαλος, ὅστις μετὰ τῶν δέκα πέντε μαθητῶν, οὗς ἐξήτασε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκαὶ διαμονῆς μας, οὐδεὶς τούτων ἐφάνη ἐννοῶν κἀν τὰς ἐρωτήσεις του, ἀλλ' ὡς μηχανικῶς πάντες οὗτοι ἐψιττάκιζον κανόνας ἐπὶ κανόνων καὶ τύπους ἐπὶ τύπων τρέμοντες καὶ πελιδῆν οἱ ταλαίπωροι.

Εὐτυχῶς ἡ εξέτασις τῆς σοφῆς ταύτης διδασκαλίας διεκόπη καὶ ὁ τὰ ἱερὰ διδασκῶν ἱερεὺς κ. Σωφρόνιος μὲ ὑφὸς καὶ πνεῦμα ὄντως διδασκάλου καὶ χριστιανοῦ, κατανοοῦντος τὴν ὑψηλὴν εὐθύνην, ἣν φέρει ἀέναντι Θεοῦ τε καὶ κοινωνίας, ἀνέλαθε τὴν εξέτασιν τῶν ἱερῶν μαθημάτων παραδόξως δὲ κατὰ τὸν *ἐλληνοδιδάσκαλον* οἱ μαθηταὶ εὐστοχῶτα

ἀπάντων εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἐφαινότο κατανοήσαντες τὰ ὑψηλὰ διδάγματα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἁγίας Γραφῆς· καὶ τοῦτο διότι ὁ διδάσκαλος, ὡς καλὸς πατήρ ἡμερος, προσήνης, μειδιῶν καὶ ἐνθερμῶν τοὺς μικροὺς, σαφῶς διετύπου τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ, καὶ σαφῶς καὶ εὐμεθέδως καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐδίδασκεν. Ὄθεν συγχαιρομεν αὐτὸν ἀπὸ καρδίας καὶ εὐχόμεθα, ὅπως τοῦτον μιμῶνται καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ ἀκουσίως ἕως μεγάλας καὶ ἀνεπανορθώτους ἐπιφέροντες βλάβας τῇ τε πατρίδι καὶ οἰκογενείᾳ.

ΑΙ ΠΟΛΩΝΙΔΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Πολωνίας Βαρσοβία ἀριθμεῖ ἀπὸ τινος μέγαν ἀριθμὸν γυναικῶν, ἐπιδοθησιῶν εἰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐργασίας, διεξαγομένας ὑπ' αὐτῶν μετὰ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας. Μὴ περιορισθεῖσαι αἱ εὐγενεῖς Πολωνίδες εἰς τὰ οἰκιακὰ καὶ μόναι ἔργα, ἀλλὰ καθῆκον αὐτῶν θεωρήσασαι νὰ ἀνακουφίσωσι δι' ἐντίμου καὶ ἀξιοπροπέους ἐργασίας τοὺς συζύγους αὐτῶν εἰς τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας, εἰς ἃς ὁ πολυδάπανος τοῦ αἰῶνός μας βίος ὑποβάλλει πάντα οἰκογενειαρχὴν, ἐπεδύθησαν μετὰ μεγάλου ζήλου εἰς τε τὰς τέχνας καὶ τὸ ἐμπόριον, κατορθώσασαι ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι κολοσσιᾶσας νὰ σχηματίσωσι περιουσίας.

Μεταξὺ πολλῶν τοιούτων ἡ κ. Λιβνιέσκη διευθύντρια μεγάλου ἐμπορικοῦ καταστήματος «των Τεσσάρων Ἐποχῶν» ἀπέκτησε περιουσίαν ἀνερχομένην κατὰ τινα Πολωνικὴν ἐφημερίδα εἰς 15 ἑκατομμ. φράγκων. Ἡ ὑπογραφή αὐτῆς εἰς τὸ χρηματιστήριον τῆς Βαρσοβίας ὡς καὶ εἰς πάντα τὰ χρηματιστήρια τῆς Ρωσσίας θεωρεῖται ὡς ἡ τοῦ ἀσφαλέστερου Τραπεζίτου, δι' ὃ καὶ εἰς ἀπάσας τὰς Τραπεζῆς ἔχει μεγίστην καὶ ἀπεριόριστον πίστωσιν.

Ἡ τόσο γνωστὴ καταστάσα εἰς ἅπαντα τὸν ἐμπορικὸν κόσμον γλαυκῶπις καὶ χαρίεσσα Πολωνὶς εἶναι ἐτι νῆα τὴν ἡλικίαν, ἀγαθὴ, φιλόφρων, δραστηριωτάτη καὶ τυπικωτάτη εἰς τὸ ἔργον τῆς. Ἔχει ὑποκαταστήματα εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Πολωνίας, ὑπὸ Κυριῶν διευθυνομένα, ἅτινα ἐπισκέπτεται ἀφινιδίως καὶ ἀνεῦ εἰδοποιήσεως· ἐξελέγχει αὐτὴ καὶ μόνη τὰ ἐμπορικὰ βιβλία τῶν διαφόρων ὑποκαταστημάτων τῆς, τὸ ἐλάχιστον δὲ ἔλλειμμα συνεπάγεται ἄμετακλήτως τὴν ἄμεσον παῦσιν τῆς διευθυνούσης αὐτῆ. Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῶν διαφόρων αὐτῆς καταστημάτων συνίσταται ὑπὸ γυναικῶν, αἵτινες γενναίωτα ἀμείβονται. Διευθύντρια δὲ διορίζονται αἱ ἐν τῷ κεντρικῷ αὐτῆς καταστήματι διατελέσασαι ἀνώτεραι ὑπάλληλοι ἐπὶ πενταετίαν.

Ἡ Κυρία αὕτη ἔχει τρία τέκνα ἐκπαιδευμένα ἐν ταῖς ἀνωτέραις σχολαῖς τῆς Ρωσσίας. Μία τῶν θυγατέρων αὐτῆς, θέλει ἀκολουθήσῃ τὰς ἱατρικὰς σπουδὰς αὐτῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἡ Κ. Λιβνιέσκη ἦν μικρὰ ὑπάλληλος μικροῦ τινὸς ἐν Βαρσοβίᾳ καταστήματος· μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἰδιοκτήτρια μικροσκοπικοῦ ἰδίου ἐργοστασίου, τὸ ὅποιον ἐν ὀλιγίστῳ σχετικῶς χρόνῳ κατέστησε τὸ μέγιστον καὶ πλουσιώτατον τῆς Βαρσοβίας καταστήμα.

Ἡ ἀνωτέρω βιογραφία πρόκειται ἡμῖν, φίλη ἀναγνώστρια, ζῶν παράδειγμα τῶν σωτηρίων τῆς ἐργασίας ἀποτελε-

σμάτων καλόν χρήμα βεβαίως ή καλή οικοκυρά, αλλά άριστον ή εύφυής και δραστήρια γυνή. Μή λησμονώμεν ότι μόνη ή εργασία δύναται να σώση και ήμᾶς εκ τῆς κατωφερούς πορείας, ήν ἐλάβομεν. Μή απομιμώμεθα λοιπόν τὰ ἐλαττώματα μόνον τῶν ξένων γυναικῶν, ἀλλά προσοικειωθώμεν, εἰ δυνατόν, τὴν σωτήριον τῆς ἐργασίας ἐξίν, δι' ἧς και μόνης ἐξασφαλίζεται ή ἀληθής και πραγματικὴ εὐτυχία.

Ἐκαστος ἄνθρωπος γεννώμενος φέρει ἐν ἑαυτῷ δόσιν τινα πλούτου, ὃν ὀφείλει να ἐκμεταλευθῆ προσηκόντως πρὸς ἐξασφάλησιν βίου εὐδαιμόνου. Ἐνῶ λοιπόν πάντες ἄνδρες και γυναῖκες, γέροντες και νέοι ἐπιθυμοῦμεν και ἀγαπῶμεν τὸν πλούτον, παραμελοῦμεν να καλλιεργήσωμεν τὸν ἐν ἡμῖν ὑπάρχοντα τοιοῦτον.

Δὲν προτιθέμεθα διὰ τῶν ὀλίγων τούτων λέξεων να πείσωμεν ὑμᾶς, ὅτι ἀρκεῖ να θελήσητε και θὰ ἀποκτήσητε ἑκατομύρια, ἐπιθυμοῦμεν μόνον να ὑπενθυμίσωμεν ὑμῖν ὅτι παρ' ὑμῶν ἐξήρτηται πάντοτε ή βελτίωσις τῆς θέσεως ὑμῶν, οἰαδήποτε κἂν ἦ αὕτη, ὡς και ή διατήρησις και ἐπαύξεισις τῆς περιουσίας ἡμῶν. Μή τοῦτο δὲν πρέπει να θεωρηται πλούτος; διότι ὁ πλούτος εἶναι πάντοτε σχετικός, ἀφοῦ περιουσία, ἧτις ἐπαρκεῖ πληρέστατα εἰς τὰς ἀνάγκας ἀπλῆς γυναικὸς θεωρεῖται ἀνεπαρκεστάτη διὰ γυναῖκα ὑψηλῆς τάξεως. Καὶ αὕτη λοιπόν ὡς και ἐκεῖνη ἔχουσι πάντοτε ἀνάγκη τῆς ἐργασίας, ἵνα βελτιώσωσι τὴν θέσιν αὐτῶν και ἀποκτήσωσι σχετικόν τινα πάντοτε πλούτον, πολλάκις δὲ και ἵνα προλάβωσιν ἐπικειμένην τοῦ ὑπάρχοντος καταστροφὴν και φοικωδῆ γνωριμίαν μετὰ τῆς ἀποτροπαίου πείνας.

Ἡ τελευταία αὕτη περίστασις παρουσιάζει πάντοτε πλείονας πάσης ἄλλης δυσχερείας· ὅτε και καθήκον ἔχομεν να ἀναλαμβάνωμεν, οἷαν δήποτε ἐργασίαν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πείνας τῆς συνεπαγομένης πολλάκις τὴν ἀτιμίαν και καταστροφὴν ἡμῶν τε και τῶν τέκνων μας.

Οἷα δήποτε λοιπόν κἂν ἦ ή θέσις ἡμῶν, ὀφείλομεν πάντοτε να ἐξοικειωμεθα πρὸς τὴν ἐργασίαν. Ἐάν, φίλη ἀναγνώστρια, εἴσθε πτωχή, μή περιορίζησθε εἰς ξηρὰς και ἀγόνους κατὰ τῆς τύχης μεμψιμοιρίας, ἀλλ' ἐργασθητε, ἵνα βελτιώσητε τὴν θέσιν σας. Μή αποθαρρύνησθε, ἐὰν ὀλίγα κερδιζήτε· ὁ ὄβολὸς τῆς ἐργασίας ὁμοιάζει τὸν μικρὸν ἐκεῖνον τοῦ γεωργοῦ σπόρον, ὅστις σὺν τῷ χρόνῳ μυριοπλασιάζεται.

Και ὑμεῖς, πλούσιαι νέαι δέσποιναι και νεαρὰ δέσποινίδες, μή νομίζητε ὅτι ή ἐργασία εἶναι δι' ὑμᾶς ἀνωφελής και ἄγονος. Ὅχι βεβαίως· διότι ὡς γνωρίζετε μόνη ή ἐργασία θὰ σώση ὑμᾶς ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς ἀεργίας προκυπτόντων κινδύνων, παρέχουσα ὑμῖν τὴν εἰρήνην και τὴν εὐδαιμονίαν, ἣν μάτην ζητεῖτε και οὐδέποτε εὐρίσκετε ἐν ταῖς πλουσίαις αἰθούσαις και λοιπαῖς τοῦ κόσμου ἡδοναῖς.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Και σήμερα φίλη ἀναγνώστρια, ὀλίγα τινὰ περὶ συρμού. ὅστις φαίνει ἀληθῶς πολιτιζόμενος και αὐτός. Ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ταύτης ἦν ή κατάργησις τῶν ἐνωτίων και ή κατ' οὐδένα λόγον ἐπιτροπευμένη διάτρησις τῶν ὠτων τῶν θυγατέρων ἡμῶν. Τὸ βάρβαρον τοῦτο ἔθιμον ἐξέλιπε καθ' ὀλοκληρίαν, ἵνα δὲ αἱ τοῦ συρμού Κυρία, ἀντικαταστήσωσι τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἐπιτρέπουσι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἐν ἀφθονίᾳ χρῆσιν τῶν λοιπῶν κοσμημάτων· ὅπως, ὅσαι

ἔχετε, δύνασθε να φέρητε περισσότερα τοῦ ἐνὸς δακτύλου, ψέλλια πόρπας, χωρὶς να παραβῆτε τοὺς κανόνας τοῦ συρμού.

Χειρόκτια δὲ τοῦ συρμού εἶναι τὰ διάτρητα δικτυωτά, ἄτινα συμβουλεύομεν μόνον εἰς τὰς ἐχούσας ὠραίαν και λευκὴν χεῖρα κυρίας· διότι οὐδὲν ἀηδέστερον διὰ γυναῖκα ἢ χεῖρ γονθροειδῆς, μαύρη και τηλώδης κεκοσμημένη διὰ δακτυλίων και ἐντὸς χειροκτίου δικτυωτοῦ. Ἡ φιλοκαλία ἀπατει, ὅπως αἱ τοιαῦται χεῖρες καλύπτωνται πάντοτε διὰ δερματίνων χειροκτίων, ἄτινα ἔχουσι τὴν ιδιότητα να καλύπτωσιν, ὅπως δήποτε, τὴν ἀσχημίαν των.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ.—Ἐξακολούθησις κατατομήσεων. Νευρικά και πυρετώδεις ἐνέργειαι τῶν ὑποψηφίων δημάρχων και συμβούλων.

ΓΑΛΛΙΑ.—Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν βουλὴν προϋπολογισμόν, ἰσορροπούμενον δι' οικονομῶν 430 ἑκατομμυρίων φράγκ. Ἡ βουλὴ παρέδεχθη τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τρία ἔτη.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—Ὁ ἄυτοκράτωρ Γουλιέλμος μετέβη χάριν τῆς υγείας του εἰς Ἔμς.

ΑΓΓΛΙΑ.—Ἡ βασιλίςσα παρειαυθέντων και τῶν ξένων πριγκίπων ἔθηκεν εἰς Σίθεκεν-Σίγατον τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ διὰ τὴν ἀποικιακὴν ἔκθεσιν καθιδρύματος. Ἡ βασιλίςσα ἐπευφημήθη ὑπὸ τῶν πλήθους. Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος παρειαυθῆ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Μάνσεστερ τελεσθεῖσαν λειτουργίαν. Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος προσεφώνησε τὸν διάδοχον, ὅστις διὰ φωνῆς ἤχηρᾶς ἐξέφρασεν εὐχαριστίας ἐπ' ὄνομαι τοῦ Βασιλέως. Μετὰ τοῦτο ἐπεσκέψατο τὰ κυριώτατα τῆς πόλεως ἐργαστᾶσια. Εἰς τιμὴν αὐτοῦ ἐδόθη μεγαλοπρεπὲς γεῦμα ὑπὸ τοῦ ἐν Μάνσεστερ Ἑλληνοσ προξένου.

ΒΟΥΓΑΡΙΑ.—Συνεπεῖα τῆς ἀρνήσεως τοῦ πρίγκηπος Βάττεμπεργ ή Σοβράνις ἐξελέξατο παμφηφει τὸν πρίγκηπα Σάξ-Κοβοῦργ-Γόθα. Αἱ Ῥωσικαὶ ἔφημερίδες δηλοῦσιν, ὅτι ή Ῥωσσία δὲν θὰ παραδεχθῆ τὴν ἐκλογὴν ταύτην.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Λίαν ἱεδιαφέουσα και πρωτοφανὴς δίκη ἔλαβε χῶραν κατ' αὐτὰς ἐν Michigan. Πρόκειται περὶ τῆς εὐθύνης, ἣν φέουσιν οἱ οἰνοπῶλαι διὰ τὰ ἐγκλήματα τὰ διαπρακτόμενα ὑπὸ μεθύσιων, οἵτινες μεθύσκονται ἐν τοῖς οἰνοπωλείοις αὐτῶν.

Πρὸ ἐνὸς ἔτους κρεσπῶλης τῆς τοῦ Rokford, ὀνόματι John Boyd ἐφόνευσεν ἐν παραφῶρῳ και μανιώδει μέθῃ ἄνθρωπὸν τινα ὀνόματι W. Johnson. Ὁ φονεὺς καταδικάσθη εἰς ἰσόβια δεσμὰ καταλιπὼν ἄνευ προστασίας και στήριγματος τὴν γυναῖκα του και τέσσαρα ἀνήλικα τέκνα. Ἡ σύζυγος αὐτοῦ Annie Boyd κατήγγειλεν ὡς παραίτιον τοῦ ἐγκλήματος τὸν οἰνοπῶλην Χριστόφορον Πόστ παρὰ τῷ ὀποίῳ ὁ σύζυγος τῆς ἐμεθύσθη.

Ἡ δίκη διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα· ἐξεδόθη δὲ ἀπόφασις δι' ἧς ὁ οἰνοπῶλης καταδικάσθη να πληρώσῃ εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ καταδικασθέντος φονέως 9, 500 δολλάρια δι' ὧν αὕτη ἐξασφαλίζει τοῦλάχιστον τὸν ἐπιούσιον ἄρτον εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς.

Και ἐπειτα ἐρωτώμεν, διατί οἱ Ἀμερικανοὶ προσδεύουν γιγαντιαίους βήμασι. Διότι ὡς εἰδήμονες ἰατροὶ ἐπιδιώκουσι τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ ριζικῶς. Ἐν Ἑλλάδι παρομοία δίκη ἦθελε θεωρηθῆ γελοία, ἐνῶ ἐν Ἀμερικῇ οἱ διασημότεροι διηγήροιοι ἀνέλαβον μετὰ ζήλου τὴν ὑπεράσπισιν τῆς γυναικός,

ἀπέδειξαν δὲ ὅτι, εἰμὴ ή οἰνοποσία ὑπεθάλπετο παρὰ τῶν οἰνοπωλῶν, τὸ ἤμισυ τῶν συμβαινόντων ἐγκλημάτων ἦθελε προλαμβάνεσθαι. Πρόκειται ἤδη να ψηφισθῆ νόμος, δι' οὗ οἱ οἰνοπῶλαι τιμωροῦνται, ἐὰν δώσωσι πλέον τῶν 100 δρ. οἴνου εἰς ἕκαστον πελάτην ἐν τοῖς οἰνοπωλείοις αὐτῶν.

Ἡ πόλις τοῦ Νιαγάρα Φάλς (ἐν Νέα Ὑόρκῃ) διασχίζεταί ὑπὸ ὄχρετοῦ μήκους 1)4 τοῦ μελίου, ὅστις χρησιμεύει ἐν ταυτῷ ὡς κοίτη τοῦ ρυακος Mud-Rumn-Creek. Κατὰ τὸν χειμῶνα ὁ ρυαξ οὔτος μεταβάλλεταί εἰς ἀληθῆ χεῖμαρρον, τοῦ ὀποῖου τὰ ὕδατα ρίπτονται μεθ' ὀρμῆς εἰς τὸν Νιαγάρα. Ὁ χεῖμαρρος κατακλύζόμενος ὡς ἐκ τῆς διαλύσεως τῶν χιόνων χύνεται εἰς τὸν ποταμὸν με ταχύτητα δέκα πέντε μιλίων τὴν ὥραν.

Κατ' αὐτὰς τετραετὲς παιδίον ή Βέρθα Φάρελλ παίζουσα παρὰ τὰς ὄχθας, ἐπεσεν ἐξ ἀπροσεξίας ἐντὸς τοῦ ὄχρετοῦ. Ἀυτοστιγμῆ ή δεκαέτις ἀδελφὴ αὐτῆς Λευκὴ ἐρρίφθη κατόπιν αὐτῆς ἐν τῷ ὄχετῳ, με τὴν ματαίαν ἐλπίδα να σώση τὴν μικρὰν· ἀλλ' ἀμρότεραι παρεσύρθησαν ὑπὸ τοῦ βέυματος. Οἱ παρειαυθέντες κατὰ τύχην εἰς τὴν τρομερὰν ταύτην σκηνὴν ἔσχον τὴν εὐτυχὴν ιδέα, να δράμωσιν εἰς τὸ στόμιον τοῦ ὄχρετοῦ· δεθέντες δὲ διὰ σχοινίων ἐρρίφθησαν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἵνα ἀναμείνωσι και σώσωσι τὰς δύο μικρὰς πρὶν ἢ ὑπὸ τοῦ βέυματος ριφθῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν. Ὅπερ και ἐγένετο και αἱ δύο ἦσαν ἐντελῶς ἀναίσθητοι, διότι ή ἐντὸς τοῦ ὕδατος διαμονή των διήρκεσε πλέον τῶν δέκα λεπτῶν· κατόρθωσαν ἐν τούτοις να ἐπαναφέρωσιν αὐτὰς εἰς τὴν ζωὴν και ή μὲν Βέρθα συνελθούσα ἐζήτει τὸ καρτζάκι τῆς, ή δὲ Λευκὴ τὴν Βέρθαν, ἣν ἐξηκολούθει να νομίζῃ ἐν τῷ ποταμῳ. Τὴν μικρὰν ἡρωίδα μετὰ χειροκρατημάτων και ἐπευ-

φημιῶν ὠδήγησαν μετὰ τῆς ἀδελφῆς πρὸς τὴν μητέρα των, πλούσιος δὲ τις Ἀμερικανὸς προσέφερε τῇ γενναίᾳ κόρῃ 20 χιλ. δολλάρια, ἵνα τῇ χρησιμεύσωσιν ὡς προίξ.

Ἡ ἰατρικὴ τῶν Παρισίων Σχολῆ ἀριθμεῖ νέαν ἰατρικὴν ἐξοχότητα ἐκ τῶν ἐσχάτως ὑποβληθειῶν εἰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις, τὴν κ. Ἐροδιννόφφ, ἧς τὸ εὔστοχον και μεμελετημένον τῶν ἀπαντήσεων ἐκίνησε τὸν θαυμασμόν πάντων τῶν καθηγητῶν, πρὸς οὓς και ἰδίως αὕτη ἀνέπτυξε θεωρίας, δι' ἃς ὁ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καθηγητῆς κ. Lannelongue συνεχάρει αὐτὴν θερμότατα, παροτρύνας αὐτὴν εἰς ἐξακολούθησιν τῶν ἐμβριθῶν μελετῶν τῆς, παρ' ὧν πολλὰ δύναται να προσδοκᾷ ή ἐπιστήμη.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐθνικοῦ νοσοκομείου τῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς συνεδριάσει, ἀπεφάσισε να ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς γυναῖκας ἰατροὺς τὴν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τούτῳ πρακτικὴν ἐξάσκησιν. Εἵκοσι δύο γυναῖκες πτυχιούχοι μετέρχονται ἤδη ἐπιτυχέστατα τὴν ὀδοντοϊατρικὴν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ χειρουργικὴ ἐπίσης τοῦ Ἐδιμβούργου σχολῆ ἀπεφάσισεν ὅπως δέχεται εἰς ἐξετάσεις χειρουργοὺς ὀδοντοϊατροὺς Κυρίας.

Ἐξετάσεις.

Σήμερα ἄρχονται αἱ ἐνιαυτοὶ ἐξετάσεις τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀξιοτίμου Κας Ε. Πετρίου ε'. δημοτικῆς τῶν θηλέων Σχολῆς. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης δὲ Τετάρτης ἀρξάμεναι ἐπιτυχῶς διεξήχθησαν και αἱ τῆς ε'. δημοτικῆς Σχολῆς τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τῆς ἀξιοτίμου Κας Α. Σισοῦφου.

ΣΟΦΙΑ ΕΛΡΟΣ

Ὀφείλει να ἰκετεύῃ και οὐχὶ να διαφιλονικῆ· και ἐὰν δυστύχημὰ τι ἐπακολούθησῃ ὀφείλει να ὑποκύψῃ.

Ἐὰν τὸ τέκνον μου ἀποθάνῃ, πάτερ μου, μοὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἀποθάνω και ἐγώ.

Ὡστε θὰ γένητε ὁ κατασκευαστῆς δυστυχῆματος μεγαλήτερου ἐκεῖνου, ὄπερ ὁ θεὸς σὰς στέλλει· ἀφοῦ οὗτος ἐκ τῶν δύο σας τέκνων λαμβάνει μόνον τὸ ἐν· ἐνῶ σεῖς ἀποσπάτε τὴν μητέρα ἀπὸ τοῦ μόνου ἐναπομένουτος τέκνου σας. Ὅχι, κόρη μου, ἀποβάλλετε τὰς θλιβεράς ταύτας σκέψεις, και πρὸ πάντων, μή φανερόνητε τὴν λύπην σας εἰς τὸν πάσχοντα υἱὸν σας.

Πόσον θλιβερόν θὰ εἶναι, ἐὰν ή λύπη σας κλονίσῃ τὰς πεποιθήσεις τοῦ μικροῦ υἱοῦ σας.

Ἄλλ' ἐὰν ή δοκιμασία εἶναι πολὺ βαρεία, τὸ ἀνθρώπινον πλάσμα δὲν δύναται να ζητήσῃ χάριν;

Ὁ ἱερεὺς παρηγόρησε τὴν αὐτῆ μητέρα, προετοιμάσας αὐτὴν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον και ἀντλήσας πειστικὴν εὐγλωτίαν ἐκ τῶν θεῶν τοῦ Εὐαγγελίου ρητῶν.

Ἡ Σοφία ἀκούσασα τὴν φωνὴν τοῦ ἱερέως ἔδραμε πρὸς

αὐτὸν και παρεκάλεσε να ἔλθῃ ἀμέσως παρὰ τῷ πάσχοντι ἀδελφῷ τῆς

Τὴν ἐνάτην ἡμέραν ὁ μικρὸς Λουκιανὸς ἀπέθανε χωρὶς δάκρυα, παράπονα και πόνους, ἀλλ' ἀσπαζόμενος τὴν ἀδελφὴν του και εὐχαριστῶν τὸν Θεόν.

Ὁ πατὴρ μετακληθεῖς διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς θυγατρὸς του παρειαυθῆ εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ μικροῦ υἱοῦ του.

Ἡ καρτερία τῆς συζύγου του, ή ἀγγελικὴ τῆς θυγατρὸς του πίστις ἐνεποίησαν βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅστις πολλάκις ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἶχεν ἀντιμετωπίσει τὸν θάνατον, ἀλλ' ὑπὸ ἀλλοίαν ὄψιν. Ὡς δὲ εἶχε προείπει ὁ Λουκιανὸς, ὁ θάνατός του συνήνωσε και πάλιν τοὺς ἀπὸ πολλοῦ διεζυγμένους γονεῖς του. Νέα δι' αὐτοὺς ζωὴ ἐξήλθε τοῦ τάφου τούτου.

Ὁ πατὴρ ἤρχισε να αἰσθάνηται τὴν ἀνάγκην τῆς πίστεως, ἧτις ἄλλοτε τῷ εἶχε φανῆ σχεδὸν γελοία. Ὁ στρατιώτης οὗτος, ὅστις εἶχε πιστεύσει ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχεν ἀνώτερον τοῦ στρατιωτικοῦ σθένους. Ὁ στρατιώτης λέγομεν ἠνθήσεν ὅτι ὑπῆρχεν ἀνώτερόν τι, ὅταν εἶδε τὸν υἱὸν του θνήσκοντα μετὰ πλείονος γενναιότητος ἢ ὁ καλλίτερος σύντροφός του ἐν τῇ μάχῃ· ὅταν εἶδε τὴν θυγατέρα του, παιδίον εἶναι, να πράττῃ ὅτι αὐτός ὁ τόσο γενναῖος δὲν εἶχε τὸ θάρρος να πράξῃ: να κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀσθενοῦς, να καλύψῃ

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ὁ ἐνταῦθα Γαλλικός θέατρος ἐπιτυχέστατα καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὑπεκρίθη διὰ πρώτην φοράν τὴν «Pericote», «Mascotte» ὡς καὶ τὸ νέον μελοδραμάτιον («Mamzelle Nitouche»), κωμικώτατον ἀλλὰ καὶ ἄνευ σκανδαλωδῶν εὐφυλογιῶν. Εἰς ταῦτα διεκρίθη ἰδιαζήτως ἡ εἰς πάντα πρωταγωνιστοῦσα χαριεπτάτη Κ. Λασσά, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ λαμπρὸς κωμικός Κος Douchet· ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ ἐπιτυχέστατα ὑπεκρίθησαν τὸ μέρος των. Θρίαμβον καὶ πάλιν ἤρατο ὁ κ. Λασσά ἐν τῷ («Σιδηρογῶν») ἐν ᾧ πλήθος πολὺ συνέρρευσε, καίτοι διὰ τετάρτην φοράν ἐπαίχθη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Α. Ἀθήνας. Δὲν ἐνεκρίθη. — Καν Κ. Α. Μ. Γνωρίσατε ἡμῖν ὀνοματεπώνυμον καὶ διεύθυνσίν σας, διότι ἄλλως οὔτε εἰς ἔγκρισιν ὑποβληθήσεται. — Καν Α. Μ. Ὁδησσόν. Οὐδὲν ἔλαβον. — Καν Ε. Δ. Γ. Ὁδησσόν. Ἀποστείλατε ζητηθέντα. — Κον Μ. Ζ. Χανιά. Ἐλήφθησαν τὰ πρώτα, ἀλλ' οὐχὶ τὰ τελευταῖα. — Καν Π. Δ. Λάρισσαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ κατάλογον συνδρομητῶν φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν Α. Κ. Δ. Ἀδριανούπολιν. Ἀπεστάλησαν ζητηθέντες ἀριθμοί. — Κον Μ. Ν. Κέρκυραν. Προτιμήσατε τὴν ἐν καλῷ Παρθεναγωγείῳ διδασκαλίαν, διότι ἡ κατ' οἶκον διδασκαλία εἶναι ἐπιβλαβής, καθ' ὃ ἀτελής. Καν Μ. Οἰ. Ἀλεξάνδρειαν. — Ἐγὼ ἀποδοκιμάζω τὴν συνθήσαν ταύτην· πάντοτε ἡ κόρη πάσχει καὶ λυπεῖται. — Κον Ι. Κ. Ρουχτσούκον. Ἀπεστάλησαν. Θὰ συστήσω αὐτὴν εἰς ἡμετέραν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνεργάτιδα, ἥτις θέλει τὴν φανῆ πολὺ χρήσιμος. — Καν Σ. Γ. Βιτώλια. Ὑποπεύθημεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον· βλέπομεν καὶ πράττομεν. — Καν Α. Ρ. Κίεβον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ περιποιητικωτάτην ἐπιστολήν· παρ' ἡμῖν τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα εἶναι αὐστηρότερα, συνεπῶς ἀδύνατον. — Καν Α. Γ. Φιλιππούπολιν. Τὸ λευκὸν φέρεμα δὲν ἔχει λόγον, ἀλλ' οὔτε τὸ κυανοῦν· μέλαν κομψὸν προτιμότερον. — Καν Ε. Π. Βάρναν. Εἰμεθα κατὰ τῶν βραβείων· περὶ τούτου προσεχῶς ἐν ἐκτάσει.

Νόστιμα

Ἐν μικρῷ τινι πόλει τῆς Ρωσσίας πλοῦσις τις Βογιάρρος ἀπέκτησεν υἱόν, ἀπολέσας ὁμῶς κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ μικροῦ, προσφιλήν γεαράν σὺζυγον. Τὸ νεογνὸν εἶχε ἀνάγκη τροφῆς καὶ ὁ δυστυχὴς πατὴρ ἔσπευσεν εἰς ἀναζήτησιν τῆς πρὸς τοῦτο προσμυωρηθείσης τροφοῦ. Αὕτη

τὴν μικρὰν κλίνην του δι' ἀνθέων καὶ νὰ κοιμηθῆ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ . . .

Ἀλλὰ τὸ στρατιωτικὸν καθήκον ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ πάλιν εἰς τὸ πεδίων τῆς μάχης, ἐνθα καὶ ἔπεσεν ὑπερασπιζόμενος τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος.

Ἡ Σοφία λοιπὸν ἔζησε βίον ἡρεμον μετὰ τῆς μητρὸς τῆς μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐγνωρίσαμεν αὐτήν.

Εἶδομεν ποῖοι λόγοι ἠνάγκασαν τὴν Καν Ἐαρος νὰ ἀποφασίσῃ τὸν γάμον τῆς θυγατρὸς τῆς μετὰ τοῦ κ. Θεοδώρου καὶ νομίζω ὅτι ἐμείναμεν ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου.

Ἐξακολουθοῦμεν.

Ἐφθασε τέλος ἡ ποθητὴ ἡμέρα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου καὶ ἡ κ. Ἐαρος ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ μικρὰν ἐσπερίδα εἰς τοὺς οικογενειακοὺς φίλους τῶν δύο μελλονύμφων.

Ὁ κ. Θεόδωρος ὑπερήφανος, ἀλλὰ καὶ ζηλότυπος δὲν εἶχεν ἔτι παρουσιάσει τὴν μνηστήν του εἰς τοὺς ὀλίγους φίλους του.

Εἶχε μόνον ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς τὸν γάμον του καὶ ὅτε τῷ ἐζήτησαν ἐξηγήσεις, εἶπε· θὰ ἴδητε, θὰ ἴδητε.

Ὅτε λοιπὸν οἱ κεκλημένοι προσῆλθον, ὁ κ. Θεόδωρος ἐπαρουσίασε μὲν τοὺς κυρίους πρὸς τὴν μνηστήν του, ταύτην δὲ πρὸς τὰς Κυρίας.

Ἡ πρώτη Κυρία ἦτο θεία ἐκ μητρὸς τοῦ κ. Θεοδώρου.

ἀπεποιήθη νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν μέλλοντα αὐθέρτη τῆς, ὅστις παρεκάλεσε τὸν ἀστυνόμον τῆς πόλεως, ἵνα πειθαρχήσῃ αὐτὴν εἰς τοῦτο. Ὁ Ἀστυνόμος θεωρῶν ἑαυτὸν ἀγαρημόδιον ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ ζητῶν ὁδηγίας· ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀγαρημόδιος ὢν, ἀπετάθη πρὸς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον ὑπάλληλον, ἐκείνος δὲ πρὸς τὸν ἰδικόν του, μέχρις οὗ ἡ ὑπόθεσις ἐφθασε εἰς τὸ ἀνώτατον τῆς Πετροπόλεως δικαστήριον, ὡπερ μετὰ παρελευσιν καιροῦ ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν· «τὸ ἀνώτερον δικαστήριον τῆς Πετροπόλεως διατάττει τὴν Μαρίαν Πετρόβναν κάτοικον τῆς πόλεως Α. . . κτλ. ἵνα παρῶσχη τὸ τὴν πρώτην τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀρτικαθιστῶν γάλα πρὸς τὸν κ. Κ. Γ. ὅστις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἦτο συρταγματάρχης τοῦ ἰππικοῦ.»

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Εὐεργετικὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ μαίντανου διὰ πᾶσαν αἰμορραγίαν· ἐὰν πάσχητε ἀπὸ αἰμορραγίας τῆς ρινός, προστρέβετε ὀλίγον τὸ στυπὸν τοῦτο καὶ δι' αὐτοῦ κλείετε τοὺς ῥῶθινους καὶ τὸ αἷμα παύει ἀμέσως· ἐὰν κτυπήσῃτε ποῦ τοῦ σώματος, ἢ κοπήτε καὶ ἐκ τοῦτου προκύβῃ αἰμορραγία, θέσατε ἐπὶ τῆς πληγῆς κατάπλασμα ἐκ μαίντανου· ἐν γένει δὲ καὶ εἰς πᾶσαν φλόγωσιν χρησιμεύει ὡς καλύτερον ὁρροιστικόν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κουνέλι γάχνι. Κόψατε ὡς κημὰ τὸ ἦπαρ καρδίαν κλπ. τὰ ὁποῖα φυλάττετε μετὰ τοῦ αἵματος τοῦ κουνελίου· χωρίζετε τὸ κουνέλιον εἰς 4 τεμάχια ἀλατίζετε καὶ κοκκινίζετε καλῶς διὰ βουτύρου μετὰ τοῦτο ῥίπτετε τὰ ἄνωθι ἐντόσθια ὀκτώ ἢ δέκα μικρὰ κρόμμου, δύο ἢ τρεῖς δέσμας ἀνίθου φιλοκομμένου, ἀκριτὸν μαίντανόν, καρτὰ εἰς τεμάχια καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ καθουρντίζητε ὅλα μαζί· μετὰ ταῦτα ῥίπτετε δύο ποτηράκια μαύρου κρασί. Ἐν κοχλιαρίον ὄξος καὶ ἐν κύπελλον (φιλιτζάνι) ζωμού, ἐν ᾧ διαλύετε ἐν μέγα κοχλιαρίον ἀλεύρου.

Παρακαλεῖται ἡ κ. Μ. Γουλμηῆ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

Αὕτη ἦτο ἀληθὴς γραῖα μὲ δέρμα ξηρὸν καὶ ἐρρυτιδωμένον, μὲ πρόσωπον ἐπίμηκες, μὲ βλέμμα δξύ, μὲ ρίνα κυρτὴν καὶ ἀνάλογον σιαγόνᾳ, κόμην φαίαν κεκαλυμμένην διὰ τριχάπτων, φέρουσα πάντοτε ἐν τῇ νευρώδει χειρὶ αὐτῆς χρυσὴν ταμβακοθήκην· τέλος γραῖα ἐγώστρια μὲ πνεῦμα καυστικόν, βολταιριανόν καὶ κακεντρεχές. Τοιαύτη ἦτο ἡ γραῖα θεία, ἥτις μετὰ τὴν πρώτην σύστασιν εἶπεν· ἀξιόλογος κόρη· μόλις δὲ ἀπεμακρύνθη· ἐπαρχιώτις καὶ ὀλίγον ἀγαθή.

Δεύτερος συγγενὴς παρουσιασθεὶς πρὸς τὴν Σοφίαν ἦν θεῖός τις τοῦ κ. Θεοδώρου πεντηκοντούτης περίπου, ὕψηλός, εὐειδής, εὐφρέστατος, συμπαθητικὸς, μὲ βλέμμα ὑπερήφανον καὶ παράστημα ἰπποτικόν, μαρτυροῦν καταγωγὴν ἐξ εὐγενῶν· τέλος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ὡς λέγουσιν.

Ἡ φυσιογνωμία τούτου ἤρεσκεν εἰς τὴν Σοφίαν, ἥτις δὲν ἐγνωρίζε νὰ μελετᾷ ἢ τὰ καλὰ τῶν αἰσθημάτων.

Ἡσπᾶσθη τὴν χεῖρα τῆς νεάνιδος καὶ ἀτενίζων αὐτὴν μετ' ἀληθοῦς στοργῆς, εἶπε μειδιῶν πρὸς τὸν ἀνεψιόν του.

Ἐὰν δὲν φανῆς ἄξιός τῆς εὐτυχίας, ἦν ὁ Θεὸς σοὶ παραχωρεῖ, θὰ λογαριασθῆς μαζί μου.

Συμφωνῶ, θειέ μου.

Ὁ ἰατρός δὲ Βλαρὺ ἐστηριγμένος ἐπὶ τινος θύρας κατέτρογε τὴν Σοφίαν διὰ τοῦ βλέμματός. Πλησιάζας δὲ πρὸς τὸν κ. Θεόδωρον εἶπεν αὐτῷ· σὲ συγχαίρω, ἀγαπητέ μοι, καὶ λογιζομαι εὐτυχὴς χρησιμεύσας σοὶ ὡς μάρτυς. (ἀκολουθεῖ)